

Tolkningsfråga

Ska artikel 63.1 FEUF i förening med artikel 65 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat i vilken det föreskrivs att det grundavdrag som vid beräkningen av gåvoskatt ska minska beskattningsunderlaget vid gåva i form av en i denna stat belägen fastighet är lägre, när givare och gåvotagare vid den tidpunkt då gåvan fullbordas har hemvist i en annan medlemsstat, än det grundavdrag som skulle ha tillämpats om åtminstone en av dessa vid samma tidpunkt hade haft sitt hemvist i förstnämnda medlemsstat, också när det i en annan bestämmelse i den förstnämnda medlemsstatens lagstiftning föreskrivs att det högre grundavdraget, på ansökan av gåvotagaren och med beaktande av samtliga förvärv från givaren under den tioårsperiod som föregick och den tioårsperiod som följer efter gåvans fullbordande, ska tillämpas?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 30 oktober 2014 – Jørn Hansson mot Jungpflanzen Grünewald GmbH

(Mål C-481/14)

(2015/C 034/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Jørn Hansson

Motpart: Jungpflanzen Grünewald GmbH

Tolkningsfrågor

1. Ska förutom den "rimliga ersättning" som en överträdande part ska betala till innehavaren av gemenskapens växtförädlarrätt enligt artikel 94.1 a i växtförädlarförordningen⁽¹⁾ för att ha utfört en av de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 växtförädlarförordningen utan att vara berättigad därtill, och som fastställs med utgångspunkt i den sedvanliga avgift som i samma område uttas för en licens till marknadsvillkor för de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 växtförädlarförordningen, dessutom ett schablonmässigt "överträdelsepåslag" alltid fastställas? Följer detta av artikel 13.1 andra meningen i genomförandedirektivet⁽²⁾?
2. Ska den "rimliga ersättning" som en överträdande part ska betala till innehavaren av gemenskapens växtförädlarrätt enligt artikel 94.1 a i växtförädlarförordningen för att ha utfört en av de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 i växtförädlarförordningen utan att vara berättigad därtill, fastställas med utgångspunkt i den sedvanliga avgift som uttas i samma område för en licens till marknadsvillkor för de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 i växtförädlarförordningen, i det enskilda fallet dessutom med beaktande av de överväganden och omständigheter som åberopas som grund för höjd ersättning nedan?
 - a) Omständigheten, att den skyddade sorten vid den aktuella tiden på grund av sina särskilda egenskaper hade en unik ställning på marknaden, när den på marknaden sedvanliga licensavgiften fastställs med hjälp av licensavtal och redovisningar som avser den skyddade sorten.

Om denna omständighet ska beaktas i det enskilda fallet, får ersättningen då endast höjas om de egenskaper som ger den skyddade sorten dess unika ställning anges i sortbeskrivningen?

- b) Omständigheten att den skyddade sorten vid tidpunkten för den överträdande sortens marknadsintroduktion redan hade saluförts med stor framgång, varigenom den överträdande parten besparades kostnader för att själv introducera den överträdande sorten på marknaden, när den på marknaden sedvanliga licensavgiften fastställs med hjälp av licensavtal och redovisningar som avser den skyddade sorten.
 - c) Omständigheten att överträdelsen av den skyddade sorten pågick längre och omfattade fler sålda enheter än genomsnittet.
 - d) Övervägandet att den överträdande parten – till skillnad från en licenstagare – inte behöver vara rädd för att inte kunna kräva tillbaka en erlagd licensavgift, om den skyddade sorten skulle bli föremål för en ansökan om ogiltigförklarande och senare skulle bli ogiltigförklarad.
 - e) Omständigheten att den överträdande parten – till skillnad från sedvanlig praxis för licenstagare – inte var skyldig att inge redovisning kvartalsvis.
 - f) Övervägandet att innehavaren av växtförädlarrätten bär den inflationsrisk som uppkommer genom att rättstvisten fortgår under avsevärd tid.
 - g) Övervägandet att innehavaren av växtförädlarrätten tvingas driva en rättsprocess och därför – i motsats till när intäkter genereras genom att bevilja licenser för den skyddade sorten – inte kan planera med de intäkter som den skyddade sorten genererar.
 - h) Övervägandet att innehavaren av växtförädlarrätten vid en överträdelse av den skyddade sorten bär såväl den allmänna processrisk som alltid föreligger vid en rättstvist som risken att i slutändan inte kunna verkställa ett beslut om ersättning mot den överträdande parten.
 - i) Övervägandet att innehavaren av växtförädlarrätten, vid en överträdelse av dennes växtförädlarrätt, genom den överträdande partens egenmäktiga förfarande berövas möjligheten att bestämma om den överträdande parten över huvud taget ska få använda den skyddade sorten.
3. Ska den "rimliga ersättning" som en överträdande part enligt artikel 94.1 a i växtförädlarförordningen ska betala till en innehavare av gemenskapens växtförädlarrätt, för att ha utfört en av de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 i växtförädlarförordningen utan att vara berättigad därtill, fastställas med tillägg av ränta till sedvanlig dröjsmålsräntesats på den årligen upplupna ersättningen, om det rimligen kan antas att parterna skulle ha avtalat ett sådant villkor?
4. Ska vid beräkningen av "ytterligare skada som uppstått på grund av åtgärden i fråga" som en överträdande part ska ersätta innehavaren av gemenskapens växtförädlarrätt enligt artikel 94.2 första meningen i växtförädlarförordningen, för att ha utfört en av de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 i växtförädlarförordningen utan att vara berättigad därtill, den sedvanliga avgift som uttas på samma område för en licens till marknadsvillkor för att utföra de åtgärder som fastställs i artikel 13.2 i växtförädlarförordningen användas som beräkningsgrund?
5. Om fråga 4 besvaras jakande:
- a) Ska vid beräkningen av "ytterligare skada" på grundval av en licens till marknadsvillkor enligt artikel 94.2 första meningen i växtförädlarförordningen i det enskilda fallet övervägandena och omständigheterna under 2 a till 2 i ovan, och/eller omständigheten att innehavaren av växtförädlarrätten måste driva en rättsprocess och därför tvingas att i sedvanlig omfattning personligen lägga tid på att utreda överträdelsen, anmäla ärendet och i sedvanlig omfattning genomföra undersökningar om överträdelsen av växtförädlarrätten, beaktas på ett sätt som motiverar ett påslag på licensavgiften till marknadsvillkor?

- b) Ska vid beräkningen av "ytterligare skada" på grundval av en licens till marknadsvillkor enligt artikel 94.2 första meningen i växtförädlarförordningen ett visst schablonmässigt "överträdelsepåslag" alltid utgå? Följer detta av artikel 13.1 andra meningen i genomförandedirektivet?
- c) Ska vid beräkningen av "ytterligare skada" på grundval av en licens till marknadsvillkor enligt artikel 94.2 första meningen i växtförädlarförordningen ränta för den årligen upplupna ersättningen utgå, med tillämpning av sedvanlig dröjsmålsräntesats, om det rimligen kan antas att parterna skulle ha avtalat ett sådant villkor?
6. Ska artikel 94.2 första meningen i växtförädlarförordningen tolkas så att en vinst som uppkommer till följd av överträdelsen är en "ytterligare skada" i den mening som avses i denna bestämmelse, för vilken särskild ersättning utöver en rimlig ersättning enligt artikel 94.1 i växtförädlarförordningen kan erhållas, eller är ersättning för en vinst som uppkommer till följd av överträdelsen på grund av den överträdande partens försumliga eller avsiktliga handlande enligt artikel 94.2 första meningen i växtförädlarförordningen endast ett alternativ till rimlig ersättning som ska betalas enligt artikel 94.1?
7. Utgör rätten till ersättning för skador enligt artikel 94.2 i växtförädlarförordningen hinder för nationella bestämmelser, enligt vilka innehavaren av växtförädlarrätten i enlighet med ett lagkraftvunnet interimistiskt förfarande beträffande en överträdelse av gemenskapens växtförädlarrätt ska bära kostnaderna för nämnda förfarande, inte kan få dessa kostnader ersatta med hänvisning till materiella rättsregler, även om vederbörande har vunnit ett senare huvudförfarande beträffande samma överträdelse av gemenskapens växtförädlarrätt?
8. Utgör rätten till ersättning för skador enligt artikel 94.2 i växtförädlarförordningen hinder för nationella bestämmelser, enligt vilka den skadelidande parten inte kan erhålla ersättning för den tid som nedlagts på den utomrättsliga och rättsliga hanteringen av ett skadeståndskrav utanför de snäva gränserna hos ett förfarande för fastställande av rättegångskostnader, i den mån som tidsåtgången inte överskrider det normala?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2100/94 av den 27 juli 1994 om gemenskapens växtförädlarrätt, EGT L 227, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter, EUT L 157, s. 45.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 6 november 2014 –
Freistaat Bayern mot Verlag Esterbauer GmbH**

(Mål C-490/14)

(2015/C 034/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Freistaat Bayern

Motpart: Verlag Esterbauer GmbH